

Publicerad 2006-07-02 22:18 av hell.o.kitty

För att. Jag älskar Elisabet. Mer än allt. Fula jobbiga Göteborg blir plötsligt vackert när jag går bredvid dig.

På rälsen

Jag klarar inte att gå på gatorna utan dig
och jag
klarar inte att balansera på rälsen

När jag vet att du är 44 mil från mig
Jag klarar inte att höra hälsningen från
du vet vem
Och jag klarar inte att se mig i spegeln
När jag vet att jag inte får se dig bredvid
Men jag klarar att hålla balansen på avenyn
och jag
klarar att springa genom Vasaparken
När jag hör dig bredvid mig
Och även fast det där med hållahanden
aldrig var seriöst
Så fick det mig

ATT FAKTISKT ALDRIG ALDRIG RAMLA

EN ENDASTE GÅNG

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hell.o.kitty med Poeter.se id #9448 innehar upphovsrätten